

Matfyzácká šifrovačka 2025

1.2 Cesta

Je pátek, a tak se vracím domů. Něco před třetí nastupuji do RegioJetu, a jelikož byl zase změněn typ vozu, jedu v kupé. Ti, co jezdí RegioJetem častěji, mě jistě chápou. Nakonec sedím vlevo u okna, což je celkem fajn. Vlak se pomalu rozjíždí a já si prohlížím své spolucestující. Naproti mně sedí starší student. Z jeho vzezření bych tipoval bych že informatik. No a vedle mne si sedly dvě postarší paní, které se začaly bavit o jejich kočkách nebo tak. Vypadá to na celkem poklidnou cestu.

Po hodině náš vlak vjíždí do Pardubic. Dvě paní vystupují a místo nich si k nám sedá pán v obleku. Ihned poté co si sedl u dveří ke kupé, se student zvedá a přesouvá se na prostřední místo, aby si mohl natáhnout nohy. Každý tak máme vedle i naproti sobě místo.

Následujících třicet minut bohužel výše zmíněnému pánovi neustále zvoní telefon. A tedy když vlak vjíždí do stanice Česká Třebová, tak se modlím, aby již vystoupil. Nestalo se tak a naopak nás opouští ten informatik. Nikdo jiný si k nám už nesesedá a vlak se zase rozjíždí.

Zábřeh na Moravě. Pán v obleku stále nevystupuje, ale zato přistupuje paní s kočkou v takovém tom plastovém boxu. Sedá si přímo mezi nás. Chvilí zvažuji, že bych se přemístil naproti, abych byl dál od té kočky, ale nakonec se rozhodnu, že to asi přežiji. Proti kočkám jako takovým nic nemám, ale jsem alergický na srst.

V Olomouci k mému téměř viditelnému nadšení oba mí spolucestující vystupují, a protože nikdo jiný nenastupuje, tak mám kupé celé jen pro sebe. O chvíli později dostávám kafe a tvarohový koláč, který jsem si objednal už tak hodinu zpátky. No, lepší pozdě nežli nikdy.

V Hranicích na Moravě nastupuje matka s dítětem a narušují mi tak znovu ticho, ve kterém jsem jel poslední půl hodinku. Sedají si naproti mně a jedou se mnou až do Ostravy, kde spolu se mnou vystupují. Celkem normální cesta, že?